

*az úgynevezett visszerek. Jobban jársz,
ha magadtól mész, mintha visznek. A front
elmaszatólódott a sok javítástól, újra-
olvasástól, a kézpárnától, mely a tenyér
szélét puhítja meg, és nem fulladsz meg
tőle, csupán attól, hogy ha időzésből
egyszer-egyszer az álladat belesüppeszted.
Nincs mitől tartanod. A frontfogak
hamisak, a rágók a sötétben elvesztek.
Fejfájás ellen a fejcsoválás a leghatékonyabb.*

KRUSOVSKY DÉNES

Észrevételek (1/3)

*Az út mellett, az ároktól beljebb,
de még nem egészen a szántóföldön,
egy satnya bokor alá behúzva,
a senkiföldjén két fehér
műanyag nyugágy.*

*

*Azt mondta, ha összpontosítok,
sikerülni fog, de nem sikerült.*

*

*Abogy kiemelem a rég elhervadt
csokrot a sírkő mellett álló
virágtartó edényből, pontosan az a szag.*

*

Félbehagyni sem könnyebb.

*

*A tizenharmadik születésnapjára
kapott egy papagájt, mesélte,
de hiába próbálkozott
a legegyszerűbb szavakkal évekig,
nem volt hajlandó megszólalni a madár.*

*

A halottakról akkor inkább semmit.

Észrevételek (2/3)

*Azt mondták, túl sok, ki kell
vennem belőle, kivettem,
akkor meg nem volt már elég.*

*

Engem valamiért nem szeretnek az állatok.

*

*A hegyvonulat kék háttere előtt
sorban a négy hatalmas hűtőtorony,
mintha indulni készülnének.*

*

*Szerettem volna, hogy emberek is
legyenek a képen, de nem jött arra senki.*

*

A mennyországgal riogattak.

*

*Valami hiba miatt lezárták a vécét,
nagyon kevés választott el attól,
hogy tökéletesen megszégyenüljek
a wittenbergi állomás peronján.*

*

*Befejezetlen nyaralók a töltés mentén,
és az út végén a leláncolt sorompó.*

Észrevételek (3/3)

Soha nem jártam Wittenbergben.

*

*A műhely mögött az öreg vashordó,
amibe a szerelők a fáradt olajat
öntötték, amíg meg nem telt,
aztán egyszerűen otthagyták,
most is ott áll, az a várakozás.*

*

Békülni jött, és végképp összevesztünk.

*

*Sorban állnak a téren
az emberek, hogy lefénképezzék
egymást ott, ahol a mártír
felgyújtotta magát.*

*

*Kezek, lábak, mutatja a tévé,
olvad a hó a Himalájában,
visszatértek a holtak.*

*

Csak én láttam, így semmi értelme nem volt.

KOVÁCS EDWARD

A táj emlékezete

*Szikkadt koponyaként domborodik
a táj, tátongó szemüregei sejtetik csupán
a kerges idegnyúlványok erdőtüzeit,
a végigperzselt látványt, a porladi köveket,
a széttöredezett felszínt, melyet ismét*